N^{ER} 18

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 11 Lutego v. s. 1820 roku

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry	Odmia. w powie
	dn. 9 średnia.	28 cal. 3, 4, lin.	— 6, stopn.	Wschodni	Pogoda
	dn. 10 średnia.	28 — 2 6, —	— 4 2 —	Wschodni	Pogoda
	dn. 11 godz. 7 z ran.	28 — 1, 3, —	— 5, —	Wschodni	Pogoda

WIADOMOSCI KRAJOWE

Gazeta senacka, datowana z *Petersburga* d. 31 stycznia, ogłosiła Naywyższe Ukazy, których treść następująca:

D. 24 grudnia 1819. Mieysce astrachańskiego gubernatora cywilnego, ostatecznem urzędzeniem płacy i stołowego dochodu położone jest w trzecim rzędzie, rozkazano przyłączyć je do rzędu drugiego, i na tey osnowie uskuteczniać przeznaczone przez opinią rady państwa pod dniem 16 lipca roku teraźnieyszego wypłaty.

D. 31 grudnia 1819. Przychylając się do prośby jenerała majora *Cziczerina*, przez wzgląd na długą i odznaczającą się jego służbę, Cesarz Jegomość nadał szlachecką dostoyność wychowańcóm pomienionego jenerała *Alexandrowi, Pawłowi, Konstantemu* i *Piotrowi*, oraz wychowankom *Katarzynie* i *Natalii*, z pozwoleniem używania imienia *Czeczirynych* i herbu, który heroldya ma ułożyć i Cesarzowi Jmci do potwierdzenia podać.

D. 2. stycz. 1820. Radcy kollegialni, vice-gubernatorowie witebski *Mohuczy* i słobocko-ukraiński *Giżiliński*, mianowani radcami stanu, podług ukazu z dnia 6 sierpnia 1809 r.

D. 21 stycz. 1820. Radzca stanu *Suchoprudski*, należący do kancellaryi kommitetu ministrów, wyniesiony na rzeczywistego radcę stanu.

W Ukazie Jego Cesarskiey Mości, danym jenerał-adjutantowi, *Bałaszowu*, d. 19 stycz. 1820 r. wyrażono: „Po naznaczeniu was jenerał gubernatorem pięciu guberniy, znayduiąc potrzebę waszego w nich przebywania, Rokazuję, udać się na swoje przeznaczenie, i po przybyciu tam, zacząwszy od zwiedzenia poruczonych wam guberniy na prawidłach przepisanych w instrukcyi dla senatorów, wyznaczanych dla rewizyi guberniy dnia 17 marca 1819 roku wydaney, działać daley podług ustawy o rządzeniu guberniami i innych ustaw o obowiązkach jenerał gubernatora, prócz potwierdzania wyroków w sprawach kryminalnych, które dla ich liczby w pięciu guberniach mogłyby was odwlekać od czynnego dozoru w drugich wydziałach, a które dla tego mają pozostać w teraźnieyszym porządku obowiązkiem cywilnych gubernatorów. Zresztą te ze spraw kryminalnych, w których dóydą do was skargi na niesprawiedliwe osądzenie w sądach, albo, które ważnością swoją obrócą na siebie szczególną waszę uwagę, nie zaniechacie żądać przysłania ich sobie, przeglądać je i postępować podług 86 artykułu ustawy o guberniach. Wślad za tém otrzymacie samę Instrukcyą, układającą się dla jenerał gubernatorów.

Reskrypt J. C. M. do Jenerała Gubernatora *Bałaszowa*, pod dniem 19 stycznia 1820 roku:

„Alexandrze Dmitryjewiczu. Wysyłając was na wasze przeznaczenie, miło mi jest wyjawić wam łaskę Moję za trudy i gorliwość wasze w pełnieniu obowiązków dawniey wam powierzanych: sankt petersburskiego wojennego gubernatora i ministra policyi. Pewny jestem, że wy i na tym nowym urzędzie usprawiedliwicie Moje oczekiwanie i ufność. Zostaję ku wam przychylny.“

Kurs petersburski. Czerwony zł. holen. nowy rubli as. 11 kop. 15, stary r. 11, rubel srebrny r. 3 k. 72.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 12 lutego.

Nayjaśnieyszy Cesarz i Król Jmść po uwolnieniu JW. Senatora Wojewody *Wybickiego* na własne jego żądanie od urzędu Prezesa Sądu Naywyższey instancyi, raczył nayłaskawiey mianować Prezesem tegoż sądu JW. Senatora Wojewodę *Badeniego*.

AUSTRYA.

(*z gaz. berl*). *Wiedeń* dnia 31 stycznia. W tuteyszey akademii woyskowey, zaszły niejakie zamieszania. Uczniowie sądzili się bydź obrażonymi przez jednego sapera, i skrzywdzili go. Dyrekcya mieyscowa ujęła się za niego: co sprawiło, że klassa 7 czyli naywyższa i wielu z trzech klass niższych dom opuścili. Wielu chciało tego wieczora powrócić. Wyznaczona kommissya, uczyniła wyśledzenie. Arcy Xiżę *Jan* sam prezydował. Kommissya ta osądziła całą 7 klassę odprawić, wyjąwszy dwóch, którzy niewychodzili, i oddalić 15 uczniow z trzech klas niższych; wyrok ten przyjęt został przez Cesarza. Ci, którzy w trzecy pierwszych godzinach powrócili, ukarani będą aresztem domowym. Na usilne prośby Cesar

39 z liczby 46 ułaskawił. Trzy nayniższe klassy zgoła do tey swawoli nie należały.

NIEMCY.

Od brzegów Menu d. 4 lutego. Jenerał *Macdonald*, brat marszałka, przez *Strasburg* do *Wiednia* pojechał.

Niepewna to jeszcze była: czy miasto *Ulm*, na twierdzę ma bydź przeznaczone: lecz teraz zapewniają, że już 20 milionów na budowę tey twierdzy przeznaczono, i następującey wiosny zaczną się około niey roboty.

PRUSSY.

Dwór berliński, włożył żałobę na 3 tygodnie, zaczynając od dnia 8 lutego, z okoliczności śmierci Króla Jmci Brytanii Wielkiey.

FRANCYA.

(z gaz. berl.) Paryż dnia 29 stycznia. Dnia 27, u Hrabiego *De Cazes* odprawiło się nadzwyczayne zgromadzenie ministrów. Trwało od godziny 1szey do półdopiątey. Zaraz po odbytém zgromadzeniu pomieniony minister udał się do Króla, dla uczynienia o niém doniesienia. Mówią, że hiszpańskie wypadki były powodém do tey rady, na którey także rozważano projekt do nowego prawa o wyborach. Tegoż dnia wszyscy posłowie chcieli do swoich dworów wysłać doniesienia o wypadkach w *Hiszpanii*, ale się strzymali za nadeyściem późniey wiadomości pomyślnych.

Xiążę *Laval-Montmorency*, poseł nasz przy madryckim dworze wkrótce do *Hiszpanii* wyjedzie.

Wszystkie trwożliwe wiadomości z *Hiszpanii*, które do dnia 27 tu krążyły w pismach publicznych, a co do słowa w gazetach wychodzących w *Bordeaux*, *Bajonie*, *Strasburgu*, i szwaycarskich były ogłoszone; są dowodem oczywistym, że rozniesione zostały przez źle myślących.

Z Marsylii donoszą, że Xiężna Wallii, pod imieniem Hrabini *Anieli Oldy* (Old Anglia), d. 20 t. m. do *Tulonu* wyjechała, i na brygu Marya do *Liworny* ma płynąć. Orszak jey składa się z trzynastu osob; z *Liworny* ma udać się Xiężna do *Rzymu*. D. 21 przybyła do *Tulonu*.

Journal de Paris ma wiadomość, że prawo o wyborach d. 31 stycznia albo 1szego lutego do izb ma bydź wniesione. Hrabia *Decazes* sam ma je wnosić, a P. *Manuel* podawać nową organizacyą sądu przysięgłych. Do nowey kommissyi petycyyney już 207 próśb weszło. Za ich odesłaniem do biora jest pięciu członków; PP. *Dupont*, *Foy*, *Jobez*, *Bedoch* i *Mechin*. Xiążę *Broglio*, *Lisot*, i *Cotton* są za dziennym porządkiem P. *Lastours* nie był obecnym.— Zapewniają, wyraża jedna z gazet, że Hrabia *Mole* i Xiążę *Broglio* na posiedzeniu izby parów d. 18, nim przyszło do głosowania względem próśb wiadomych, oświadczyli, iż nie rozumieją tego wyrazu „porządek dzienny" i nie biorą w tém znaczeniu, ażeby przez to odrzucenie próśb przez izbę miało bydź wyrażane. Oświadczenie to ich wszystkim się podobało: dziennik tego posiedznia nic zgoła o tém nie namienia.

Uczniowie szkoły prawa w *Tuluzie* przysłali prośbę do P. *Dupont de l'Eure*, który w bardzo grzecznym liście do nich przyrzekł, że o tey prozbie przełożenie uczyni.

Projekt do prawa względem zabespieczenia wolności osobistey, który już do podania izbom był przygotowany, a którego autorem miał bydź pewny radca stanu (podobno *Guisot*), przez ministeryum na stronę odłożony został. Równie też mało mówią teraz o rewizyi sądów przysięgłych i systematu municypalnego.

Wkrótce do izby deputowanych wprowadzona będzie rzecz, na którey ukończenie bardzo sprawiedliwie uwaga jest znatężeniem zwrócona. Jest to rzecz względem pożyczki 8,000,000 franków, które w roku 1811 Król Saski u francuskich bankierow za wpływem ówczasowego rządu i na jego zapewne użytek pożyczył.

Jenerał-porucznik Hrabia *Rapp* wkrótce ma wydadź opisanie oblężenia miasta Gdańska z kartami i planami. Wiadomo, że on wtedy był dowódcą tey twierdzy.

D. 25 zdarzył się rozruch w *Bordeaux*, równie jak i dawnieysze pomiędzy robotnikami most mieski budującemi, ktorzy na dwie podzielili się strony. Przyszło do krwawego boju, w którym jeden śmierć, a kilku rany znalazło. Prefekt, 10 hersztów uwięzić, a 75 robotnikow odprawić, kazał.

Jeden z dzienników tuteyszych umieścił następujące zdanie o wniesionym do izby *budżecie*:— „Piękny ten *budżet* nie zmnieysza ani centymy dawnieyszych wydatków. Przeciwnie owszem ministeryum sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i morskie, kosztować mają po dwa miliony więcey, jak w roku zeszłym 1819. Utrzymały się dyrekcye jeneralne, bez którychby się administracya krajowa obeyść mogła; nic także nie zmnieyszono płacy pułkom szwaycarskim. P. *Roy*, który zdając sprawę o przeszłorocznym *budżecie*, chciał uciąć skrzydła radzie stanu, zostawszy ministrem, widzi, iż wspomniona rada żadnego piórka utracić nie może. Tenże sam P. *Roy*, który przedtém wskazywał jak naywiększe nadużycia w wyznaczeniu pensyy, będąc ministrem ani słówka o nich nie mówi. Tenże nakoniec P. *Roy*, który dawniey tak dzielnie powstawał przeciwko złemu urządzeniu skarbu, będąc ministrem, przyznaje mu zupełną doskonałość. Wszystkie zgoła wydatki, nic nie wyłączając, nazywa rozsądnemi i koniecznie potrzebnemi. Minister spraw wewnętrznych żąda powiększenia etatu swego półtora milionem franków; wszak je może wziąść z półszósta miliona, które każe sobie płacić za dzierżawę gier, a z których żadnego rachunku nie zdaje. Minister sprawiedliwości domaga się 540,000 franków dodatku; niech je weźmie z dochodu za patenta, które wynoszą milion 600,000 franków, z których podobnież żadnego rachunku nie zdaje, a o których użyciu publiczność różne nieprzyjemne ma zdania."

(z gaz. ryzk. Zusch.) Municypalność w *Castros* kazała mieszkańcom w dzień ś. *Ludwika* chorągiew białą wywiesić. Wielu nie posłuchało: a policya ciężki na nich sztraf nałożyła. Appellowali do sądu kassacyynego w *Paryżu*. Adwokat ich przekładał: Nikt nie jest obo-

wiązanym do czynienia tego, co prawem zalecone nie jest. Nie ma dotąd prawa, któreby dzień ś. *Ludwika* święcić nakazywało: municypalność więc i policya prawa swe przestąpiły. Sąd kassacyyny podniosł wyrok sztraf nakładający. Nie wielkość, ale fizyonomija tey sprawy jest znaczącą.

Anglia.

W przeszłym numerze gazety naszey donieśliśmy z *Londynu* pod 30 stycznia o zaszłey w dniu tym śmierci N. Krola Jmci W. Brytanii i Irlandyi *Jerzego III*, o szczegółach zaś śmierć jego poprzedzających czytamy z *Londynu* pod 28 stycznia co następuje: „Stan zdrowia Królewskiego bardzo się pogorszył. Apetyt całkiem go opuścił, siły jego widocznie nikną, a koniec jego zdaje się bydź blizkim. Kray zostanie nanowo zasmucony żałobnym wypadkiem: co też pewne odmiany i w parlamencie sprawić może. Xiążę *York* bywa codzień w *Windsor*; a Xiążę Rejent odbiera ztamtąd codzień wiadomości. Dwie Xiężniczki pilnują ciągle oyca, Xiężna *Gloucester* odwiedza go bardzo często. Osłabienie Monarchy prócz podeszłego wieku, przypisują jeszcze odmianie pogody i niezdrowemu mieszkaniu."

Daley czytamy z *Londynu* pod 28 stycznia: „Załoba po Xięciu *Kent*, dla nie szkodzenia, ile to bydź może handlowi, ma bydź skróconą do połowy zwyczaynego czasu. — Prócz żałoby dworu, wezwane zostały wszystkie znakomitsze osoby do noszenia żałobney sukni. — Xiężna *Kent* opuściła *Sidmouth*. Brat jey Xiążę *Leopold*, ofiarował dla niey na mieszkanie *Claremont*. Rozumieją, że ciągle tam mieszkać będzie. Mówią też, że Xiężna znayduje się w stanie pożądanych dla kraju nadziei. — Zwłoki Xięcia *Kent* mają bydź przeprowadzone do *Windsor*, a ztamtąd do *Londynu*. — Xiążę ten był opiekunem i prezesem 15 różnych dobroczynnych zakładów, i był zazwyczay obecnym na ich dorocznych posiedzeniach.

Z powodu surowości z jaką Xiążę *Kent*, szczególniey w *Gibraltarze* 1790, przestrzegał drobności służby woyskowey, czyni gazeta *Courier* następującą uwagę: „Na pierwsze weyrzenie nie wpada w oko i nie zdaje się bydź rzeczą wielkiey wagi, ażeby sukna, bót, spodnie. u oficera albo żołnierza tego lub owego kroju, takiey lub inney długości, tey lub inney była barwy; atoli zastanowiwszy się że i dobroć woyska zależy od zbiorowych i jednostaynych poruszeń — jednostayności tey powinniśmy przestrzegać i w naymnieyszych rzeczach, np. w godzinnych zatrudnieniach i w zachowaniu mało znaczących powinności; natenczas i kształt kapeluszów, naramienników, przyłoży się do wrażenia w umysłach, zasady harmonii i jedności. A jako harmonia jest duszą wszelkiego poruszenia woyskowego, musi zatém mieć zródło swoje w karności, i nie uważać za dobre, tylko co jest przepisane, jakkolwiekby na pozor nieważném się zdawało.

Gazeta *Morning Chronicle* otrzymała 3 listy *anonyme* z *Marsylii* pod 26 grudnia i stycznia. Zastanowiwszy się nad ich treścią, zdaje się, że je pisała Xiężna *Wallii*, i tyczą się tey okoliczności, że Xiężna ta nie ma bydź koronowaną po śmierci Króla. Xiężna zamyśla opuścić *Marsylią* i powrócić do Włoch, jeśliby skład rzeczy nie wymagał obecności jey w Anglii. Co się tycze jey koronacyi, rozmaite w rzeczy, tey mają bydź zdania w gabinecie.

Roczna pamiątka urodzin *Foxa* obchodzoną była w *Norwich* przez wielką ucztę, na którey się znaydowało 460 osob z partyi *Whig* zwaney, a między innemi i Xiążę *Sussex*. Gazety ministeryalne przyganiają bardzo Xięciu *Sussex*, że się na uczcie tey znaydował i że się zbliżył do zasad reformatorskich, ile że nieraz w krytyczném swojém położeniu wzywał pomocy ręki brata swego Xiążęcia Rejenta.

Wiadomość, że poseł nasz w *Madrycie* Sir *H. Welesley*, nie mógł ztamtąd wysłać żadnych depeszów, potwierdzoną została przez jednę z gazet ministeryalnych.

W Irlandyi panuje teraz między niższemi klassami systemat rabunkowy, nie dla pieniędzy i innych rzeczy, które zwyczaynie choć rabusiów podniecają, ale dla dostania broni.

W *Manchester*, *Leeds*, i *Glasgow* zajęte są robotami rękodzielnie, a płaca robotnikom podwyższona. Rękodzielnik jeden pod *Hunddersfield* potrzebuje 400 prządków. — Tym bardziey zaś spada cena dóbr wieyskich i majątku nieruchomego. *Sir Francis Burdett* oddaje jeden ze swoich majątków w siedmioletnią arędę, pod jedynym warunkiem opłacania podatków.

Krąży znowu pogłoska, że *Sir Hudson Lowe* ma bydź odwołany z wyspy ś. *Heleny*, a jego mieysce obeymie *Sir George Cockburn*. Mówią też, że admirał mający dowodztwo pod wyspą ś. *Heleny* zostawiwszy tam kilka okrętów obierze stanowisko pod przylądkiem Dobrey Nadziei, gdyż tam zdrowsze jest klima dla osady okrętowey.

Zona xięgarza *Carlile*, za sprzedawanie pism buntowniczych pociągniona, uznaną została przez sąd przysięgłych za niewinną.

Hiszpanija.

Gazeta berlińska, pod wiadomościami z *Paryża* d. 29 stycznia, o Hiszpanii zawiera „Dodajemy jeszcze niektóre wiadomości z Hiszpanii, nie ręcząc za ich rzetelność: między dowódźcami rokoszanów wymienieni są, którzy się dawniey już w woynie na półwyspie odznaczyli. — Miasta *Xerès*, *Medina*, *Sidonia*, *Carmona*, i *Ecija*, miały stać się uczęstnikami rokoszu — W *Sewilli*. Wszystkie kassy w kontrybucyą wzięte zostały; robiono przygotowania przeciw powstańcóm, inkwizycya też wydała wszystko, czém tylko rozrządzać mogła — Wielu z oficerów w *Andaluzyi*, którzy do powstania należeć mieli, prowincyą tę opuścili i do *Madrytu* się udali, i, tam na rozkazy dworu oczekują. — Milicye starey *Kastylii*, *Biskai* i *Nawarry* odebrały rozkaz, zbierać się do *Valladolid*. Król przez to dał dowod, jak na ich wierności polega. — Teraz mówią, że nie jenerał *Fournas*, ale jenerał *Serres* ze sztabu głównego przez zbuntowanych w *Arcos* zabity został. Nazwiska też i liczba regimentów

i batalionów niewiernie i nadto wysoko były p dane. — Co o dobrey karności powstańców mówią, jest równym fałszem; jak i to, że się dwor w *Madrycie* rzadko ukazuje. — Pomimo osobistych starań u Króla, poseł angielski nie mógł otrzymać pozwolenia, wysłania swoich depeszów. — Podróżny pewny, który do *Hiszpanii z Paryża* chciał jechać, miał powiadać, iż podróż swoię od łada, z przyczyny, że 1go stycznia wielkie rozruchy w kraju tym zaydą. W rzeczy samey, epoka 1go stycznia jest uwagi godna i zdaje się bydź umówioną."

Gazeta paryzka *Constitutionel* przytacza: „Témi dniami zapytano Xięcia *Talleyrand*: co o nowinach z Hiszpanii rozumie? — „Ach odpowie, nie mów mi o tém, ja się o *Valençay* boię."

W *Hamburgu* otrzymano listy z *Sewilli* i *Malagi* pod datą 12go, a z *Kadyxu* pod dniem 7mym stycznia, z których potwierdza się, że porządek tam wkrótce przywrócony będzie.

WŁOCHY.

Gazeta berlińska zawiera ze *Włoch* pod 17 stycznia: d. 9 t m. Xiążę następca tronu duń kiego z małżonką do *Neapolu* przybył.

Baron *Ramdohr*, poseł pruski przy dworze neapolitańskim, złożył królowi Jmci swe listy wierzytelne.

Akademija starożytności w *Rzymie*, Pana *Maj*, pierwszego ku tosza biblioteki watykańskiey, na członka swego wybrała.

AMERYKA PÓŁNOCNA.

Nowy York dnia 18 grudnia. Odebrane tu listy z *Hawanny* pod d. 15 listopada donoszą, iż tam spodziewano się wkrótce przybycia jenerała hiszpańskiego *Morillo*, który został pobitym przez jenerała powstańców południowo-amerykańskich *Bolivara*.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Wkrótce wyydą w *Londynie* pofrancuzku i poangielsku: „Historyczne dokumenta i uwagi nad rządami Ludwika Bonapartego."

W *Londynie* poymano wielu ludzi, robiących fałszywe assygnaty bengalskie.

Na *Jamaice* była wiadomość, że rojaliści miasto *St. Marta* w *Wenezueli*, dobrowolnie opuścili.

Drugi *Teatr Francuzki* w Paryżu dał benefis, dla starca więcey, jak 80letniego, który niegdyś był mistrzem małego teatru u *Woltera* w *Ferney*.

Z *Londynu* wiele hiszpańskich exulantow do oyczyzny swey wyjechało.

Jenerał *Arismendi*, bohatyr *Margeritański* znaczną ma familią. Niedawno 16toletnia jego córka dostała się wręce hiszpanów, którzy pisali do niego, iż chcą ją wymienić za dziesięciu oficerów, będących w mocy *Arismendego*. Spartańskim umysłem odpisał uniesiony oyciec: „Nie mogę was za mężów uważać, kiedy wy z kobiétami woynę wiedziecie. Chociaż moję córkę, jak siebie samego kócham, jednakże naynizszego z żołnierzy hiszpańskich nie oddałbym za jey uwolnienie. Jutro więc, jak tylko dwónasta uderzy, dziesięć tych oficerów hiszpańskich, w oczach waszego obozu ściętych będzie. „Pogróżka ta punktualnie spełnioną została.

Mróz w *Portugalii* i Genui bardzo zaszkodził drzewom cytrynowym i pomarańczowym.

Teraźnieyszy poseł perski w *Londynie*, *Mirza Abul Hassan*, któremu, jak wiadomo, Xiążę Rejent kosztowny swóy wizerunek dyamentami wysadzony, na pamiątkę przyjaźni darował, urodził się roku 1190 Hegiry, a 1776 podług naszey ery. Oyciec jego, sekretarz stanu sławnego *Nadir* Szacha, miał bydź żywcem spalony; lecz poprzedzającey nocy zamordowanie wspomnionego *Nadira*, ocaliło mu życie. Rodzina *Mirza Abul* podnosiła się potém stopniami na urzędy; doznała jednak niestałości szczęścia. Gdy *Mirza Abul* był Wielkorządcą w *Schooster*, uwięziono go i do stolicy sprowadzono. Sam następującemi słowy opisuje sposb swojego uwięzienia, a potém uniknienia sromotney śmierci. — „Spałem, gdy posłańcy Szacha weszli do mego pokoju; porwali mię, obnażyli z sukni, i związali ręce wtył, i zawlekli do *Koom*, gdzie Szach naówczas bawił; w drodze obchodzili się ze mną bardzo surowo, jak pospolicie dzieje się z ludźmi, którzy w niełaskę monarchy popadną. Zaraz jak tylko przybyłem do *Koom*, kazał mię Szach stracić; już ulękłem, już szyję pod miecz wystawiłem, już kat miał mi uciąć głowę, gdy z woli Wszechmocnego przybiega śpiesznie posłaniec, i ogłasza mi przebaczenie. Ocalenie życia mojego winienem człowiekowi, który mię znał od dzieciństwa, i kochał jak własnego syna. Zacny ten mąż, nazwiskiem *Mirza Reza Konli*, dowiedziawszy się o zapadłym na mnie wyroku, padł do nóg Szacha, i żebrząc łaski, wystawił mu młodość i niewinność moję. Zmiękczył się monarcha prośbami jego; wyrzekł moje przebaczenie, i żyję jeszcze, abym okazaną mi wielką dobroć i miłosierdzie Wszechmocnego wychwalał." Niedowierzając jednak temu przebaczeniu *Mirza Abul*, wyniósł się z Persyi do Indyy Wschodnich, gdzie półtrzecia roku bawił, a potém przez Szacha przywołany w roku 1809 został mianowany posłem do dworu londyńskiego. Pan *Jerzy Ouseley*, poseł angielski przy dworze perskim, chwalił przed Szachem postępowanie jego w Anglii. Za powrótem *Abul Hassana* do oyczyzny, przyjął go szach temi słowy: *Dobrze się sprawiłeś* Abul Hassanie, *bardzo dobrze; okazałeś w białym kolorze twarz moję za granicą; toż samo i ja chcę uczynić z twoją twarzą. Jesteś jednym z naycelnieyszych panów w moim kraju, i jeśli Bóg dozwoli, wyniosę cię na dostoyność, jaką przodkowie twoi posiadali.* Jakoż odebrał różne nagrody. W roku 1812 był posłem w *Petersburgu*, gdzie 3 lata urząd ten piastował. Nie tylko wsławił się dyplomatyką, lecz i naukami; posiada języki: arabski, perski, turecki, rossyyski, indostański i angielski.

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 18.

Wilno dnia 11 lutego v. s. 1820 roku.

1. Z rozkazu zwierzchności w wileńskim prowiantskim magazynie przedają się stare worki i kuli magazynowe 9493. Więc ktoby życzył takowe kupić, ma się jawić do prowiantskiego magazynu w terminie przeznaczonym dnia 15 teraz. miesiąca.

---

1 Wypis z xiąg Ziemskich Wieczystych powiatu Mińskiego.

Roku 1819 mca decembra 11 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińskiego przede mną Hilarym Jakubowskim aktualnym przysięgłym Ziem. tegoż Ptu Regentem, stanąwszy osobiście WW. Angela z Wołczaskich Petrozolinowa Szambelanowa b. dworu pol. w imieniu własnym i z mocy plenipotencyow od siostr swoich WW. Katarzyny z Wołczaskich Czarnockiey Pisarzowey Ziem. Ptu Słuc. i Agaty z Wołczaskich Rymaszewskiey komornikowey Połockiey działająca, i Teofil Wołczaski, wieczysto kwietacyiny dokument na rzecz poniżey zjaśniającą się JWW. Hipolitowi i Wiktoryi z Wołczaskich Łaniewskim Wołkom Prez. Sądów Gran. appellacyynych ptu Wileń. oraz ich potomstwu i sukcessorom od siebie wydany przyznali i to swe przyznanie w protokule Zapisowym przyznań własnorecznemi podpisami stwierdzili, którego wyrazy takowe. Aniela z Wołczaskich Petrozolinowa szambelanowa dworu pol. a w assystencyi męża mego, oraz za pełnomocnemi plenipotencyami od siostr moich rodzonych, jako to od WJPani Katarzyny z Wołczaskich Czarnockiey pisarzowey Ziem. ptu Słuckiego w 1819 januaryi 2 dnia wydaney, tegoż roku februaryi 1 dnia w aktach Ziem. Słuckich przyznaney, tudzież od WJ. Pani Agaty z Wołczaskich Rymaszewskiey komornikowey Połockiey w roku 1819 januaryi 12 dnia datowaney, tegoż roku februaryi 12 przed aktami Ziem. Słuc. przyznaney, czyniąca i pisząca się, oraz ja Teofil Wołczaski wiadomo czyniemy, tym naszym wieczysto-kwietacyinym na wieczne czasy nieporuszonym dokumentem, JWW. JP. Hipolitowi i Wiktoryi z Wołczaskich Łaniewskim Wołkom Prezydentom Sądow granicznych apellacyinych Ptu Wileń. oraz ich potomstwu i sukcesorom wydanym i służącym nato: naprzod ja Petrozolinowa tak w stopniu własnym, jako i w imieniu rodzenstwa mego z tytułu imienia Wołczaskich poszukując, sukcesyi po zeszłych z tego swiata Biskupie Tamasceńskim i Kanoniku Inflantskim Wołczaskich, rozwinąłem z rodzonym siestrzanem i sukcessorem tychże Biskupa i kanonika Wołczaskich proces prawny w sądzie Gł. 2go departamentu Gubernii Grodzieńskiey prowadzony: w drodze takowego processu nastręczyły się rozmaite mnie porady, skutkiem których było to; iż tak przez zapozwy do Sądu Gł. Grodzień. w roku 1819 januar. 7 dnia wyniesione, jako i przez gazetę Kuryera Litewskiego w roku 1819, w Numerze 25 ogłosiwszy pretensorstwo do sukcessyi po biskupie i koniku Wołczaskich; gdy w końcu żaden prawny dowod niemógł podpierać ogłoszogo pretensorstwa; przymuszona byłam w sądzie Głównym Grodzień. po zaszłych akcessoryinych wyrokach mieć się niestannie, i dopuścić zapisania na siebie i na moje rodzeństwo z własnego naszego powództwa w roku 1819 miesiąca julii 16 dnia. kontumacyynego dekretu: poznieysze doradzenia naprowadziły mnie na przykrzeyszą nierównie koley, albowiem przez nowe w roku 1819 miesiąca oktobra 18 dnia w imieniu moim oraz siostr moich i w imieniu Teofila Wołczaskiego powynaszane po JW. JPana Hipolita Wołka i jego familią do Sądu Gł. Grodzień. zapozwy, użyto w nich w niedostatku prawdziwych wymyslone zarzuty, które rozdrazniając serca dotąd przyjazne i familiyne, prócz napełnienia onych goryczą, żadnego więcey nieprzyniosły skutku: Widząc się zatem ja Petrozolinowa wespoł z siostrami mojemi Rymaszewską i Czarnocką oraz ja Teofil Wołczaski mimowolnie przez ludzi niechętnych i interessowanych wprowadzonemi na taką koley processu, która z żadney strony niemogła jak tylko przykre dla nas ściągnąć owoce, użyliśmy światłych, bogoboynych i cnotliwych pośrednikow, przez ktorych o prawdziwym stanie rzeczy zostawszy oświeceni, gdy z jedney strony zupełnie zostaliśmy przekonani; iż z powodu imiennictwa Wołczaskich żaden dla nas i naszego rodzeństwa niezostaje nietylko stopień lecz nawet i żaden tytuł sukcessorstwa po zeszłych biskupie i kanoniku Wołczaskich, albowiem linia tychże biskupa i kanonika zostawszy od Hrehorego prapradziada oddzieloną od gałęzi domu Wołczaskich, z którego ja Petrozolinowa z siostrami memi oraz ja Teofil Wołczaski wespoł z rodzeństwem naszym pochodzimy, żadnego dla nas jako z poboczney i osobney linii idących stopnia, oprocz imiennictwa i dalekiego pokrewieństwa niezostawiła, przeciwnie zaś z drugiey strony, gdy oczewistością rzeczy przekonani zostajemy; że JWJPan Hipolit Łaniewski Wołk, prezes Sądow Gran. apellacyinych Wileńskich z rodzoney siostry zeszłych biskupa i kanonika Wołczaskich Heleny Wołczaskiey w zamęściu za Alexandrem Wołkiem oycem JW. Hipolita Wołka będącey pochodzący, raz jako rodzony siestrzan otrzymał wiecznością dobra Suderwę w powiecie wileńskim położone, przez dokument zeszłego kanonika Wołczaskiego, w roku 1813 maja 2 dnia datowany, tegoż roku i miesiąca w Ziem. Wileń. przyznany, drugi raz jako naturalny sukcessor i rodzony siestrzan posiągnął także po zeyściu tegoż rodzonego wuja spadek ruchomy: z takiego zatem nayoczewistszego przekonania się o prawdziwym stanie rzeczy żadnym kwestyom i zarzutom podlegać niemogącey, ja Petrozolinowa wespoł z siostrami mojemi Rymaszewską i Czarnocką, oraz ja Teofil Wołczaski wespoł z dalszem moim rodzeństwem, odrzuciwszy wszelkie błędne i uboczne a w skutkach swoich dla nas nieprzyjemne namowy i rady do poroźnienia tylko familynego zmierzające, przedsiewzięliśmy udać się drogą pojednania i zwrocenia dawney z domem JWW. Prezydentow Wołkow przyjaźni, i familiyney harmonii, i gdy JW. Hipolit Wołk dekretu kontumacyinego w Sądzie Gł. Grodzień. w roku 1819 julii 16 dnia otrzymanego i dalszego z nami o peny i expensa processu odstąpił: przeto ja Petrozolinowa tak w osobie własney jako i za pełnomocnemi powyżey wyrażonemi plenipotencyami w imieniu siostr moich rodzonych Rymaszewskiey i Czarnockiey czyniąca, oraz ja Teofil Wołczaski, wespoł z dalszym moim rodzeństwem jedno za drugiego ręcząc i poczytując, wszelkiey pretenssyi i processu o sukcessyą po zeszłych Biskupie i Kanoniku Wołczaskich z JWJPanem Hipolitem Wołkiem Prez. sądow Granicznych appelacyynych Wileńskich rozpoczętego, wiecznie i nazawsze za nas i sukcesorów naszych zrzekamy się, wszelkie z okazyi tego processu manifesta, pozwy i pisma zaszłe, odwołujemy, kasujemy i ze wszelkich aktów, gdzieby się tylko znaydowały eliminować dozwalamy; JWJPana Hipolita Łaniewskiego Wołka prezesa sądów Gra. apellacyynych Wileńskich, i jako rodzonego siestrzana i naturalnego sukcessora zeszłych rodzonych wujow jego Biskupa i Kanonika Wołczaskich, i jako dziedzica dobra Suderwę za osobnym dokumentem posiadającego, niemogącym się nigdy i przez nikogo kwestyonować dziedzicem i sukcessorem wszelkiego po wsiach swoich spadku

jawnie ogłoszamy, uznajemy, i wszelkie w tey mierze uczynione ze strony naszey zarzuty i pretensorstwo, jako żadnego fundamentu nie maiące reklamujemy, wieczyście umarzamy, i przez gazetę Kur. Lit. umorzyć, reklamować, i nnieyszy nasz dokument do wiadomości publiczney podać, submitujemy się i dozwalamy, słowem o nic zgoła żadney pod żadnym tytułem, pretextem i wynalazkiem do domu JWW. Prezydentów Wołków, i do ich sukcessorów, ani nam samym ani sukcessorom naszym salwy niezostawuiemy; i natośmy wydali ten nasz wieczysto kwietacyyny dokument, który przy uproszonych WW. Pieczętarzach własnemi podpisami stwierdzamy. Działo się dnia 8 mca grudnia 1819 roku, u tego wieczysto kwietacyynego dokumentu podpisy aktorów poniżey świadectwa Pieczętarzy następnie się wyrażaią. Amela z Wolczaskich Petrozolinowa, Teofil Wolczaski mpr.

Za pieczętarzów podpisali się: pierwszy, Tadeusz Kiersnowski adw. sądow Ziem. powiatu wileyskiego; drugi Tomasz Korwin Petrozolin Szambelan. Jakowy dokument po przyznaniu onego przez osoby w górze wyrażone jest w xięgi Ziem. wieczyste ptu Mińskiego wpisany, z których i ten wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską Ptu Minskiego stronie rekwiruiącey jest wydan.

Zgodziłem z xięgami Hilary Jakubowski Ziem. Miń. Regent.

Roku 1819 mca xbra 31 dnia, że takowy extrakt dokumentu kwietacyinego przez Redakcyą Kur. Lit. przyjętym bydź do druku może, w tém Sąd Ziem. Ptu Wileńskiego zaświadcza. Ludwik Wołłowicz Sędzia Ziem. Wileń.

---

1 Excerpt oświadczenia z protokułu potocznego Sądu Grodzkiego Pttu Rosień. w dacie poniżey wyrażaiącey się zapisanego et eorundem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie potrzebuiącey iest wydan.

Roku 1819 mca nowembra 10 dnia oświadczenie imieniem JWJP. Ludwika Giełguda Strażnika W. W. Xtwa Lit. kawalera orderow, przeciwko JWJP. Michałowi Giełgudowi Marszałkowi nadwor. W. W. Xtwa Lit. kawalerowi orderow czyni się z okoliczności takiey: w roku 1792 mca maja 5 dnia dokumentem wieczystodzielczym przez zeszłego ś. p. Antoniego Giełguda Starosty jeneralnego X. Zmudz. i kawalera order. oyca żał. i obżał. brata czynionym każdemu z trzech synow idq. obżałowanemu Marszałkowi zeszłemu Ignacemu Jenerałowi i żał. deltorowi wolne i żadnemi nie obciążone onerami wydzielone zostały schedy a udzielnie do opłacenia przez się zawinionych kredytow tenże zeszły Starosta Giełgud oyciec dobra w ptach Słonimskim i Nowogrudzkim leżące, iako to hrabstwo Mołczach z miastem Mołczadzie z folwarkami Dobrepole, Kozłowicze, Starzynki, Ilwianki, tudzież wsią Litaworką, przy tém maiętność Danisowszczyznę z folwarkiem Hołdowicze do sprzedania przeznaczył i nadto ieszcze do wolnego szafunku swojego dobra Billewicze, Stoleraycie w Pcie Rosieńskim Zydyki pojezuickie w Pcie Telszewskim zostaią, stało się, że zeszły oyciec niewyprzedawszy wyżey wymienionych dóbr i niezaspokoiwszy wierzycieli swoich w roku 1796 żyć przestał, zostawuiąc synom dobra takowe i onera nieczynił innego rozrządzenia nad to iakie dokumentem dzielczym postanowił, a tak nic niepozostawało synom, iak tylko uzupełnić wolę oyca i dla tego oświadczaiący się szanuiąc święcie przeznaczenie oyca swego do sprzedania na powyższy przedmiot rzeczonych dóbr i uspokoienie wszystkich kredytorow dał plenipotencyą starszemu bratu obżał. Michałowi Giełgudowi Marszałkowi który codo wyprzedania dóbr, wzięcie za nie pieniędzy uskutecznił plenipotencyą, lecz codo wypłacenia kredytorom ich należności, daleko omylnym stał się, bo ci wszyscy bez odebrania tak kapitałow jako i procentów dotąd pozostali. Niektórzy zaś z nich uniesieni niecierpliwością i potrzebą własną dobra Widukle żałuiącego delatora nic do odpowiedzi w skutek dokumentu dzielczego nienależne, w wielkiey części przez tradycye pozaymowali, a wzięte za wyprzedane dobra ogromne summy, iuż to na niepotrzebne procedera iuż dalsze swoje użytki obżał. brat obrócił, naostatek dobra Billewicze, Stoleraycie i Zydyki zpod wolnego szafunku oyca na mnie oświadczaiącego się i obżał. brata drogą naturalney sukcessyi spadłe lubo nic nienależeli do zaspokoienia kredytorow, gdyż wzięta summa za wyprzedane dobra w powiatach Słonimskim i Nowogródzkim aż nadto wystarczała, jednak obżał. brat Marszałek pomimo ustałey i cofnioney plenipotencyi, z pomiędzy nich maiętności Billewicze i Stoleraycie wyprzedał, wziętą zaś summę do równego przedmiotu iak pierwszą przeniosł. Z powodu takiey niеakuratności obżał. brata kiedy żał. zaczął być uciskanym od kredytorow zmuszonym został z obżał. bratem prawem czynić ale obżał. godząc zawsze na krzywdę i uszczuplenie doli żał. dla przewłoki w sądzie Głównym Lit. Wileńskim 2go departamentu wzdać siebie dopuścił a tém czasem, iak się dowiaduie żałuiący, pozostałey ieszcze od niepotrzebney wyprzedaży dobra poiezuickie Zydyki w Ptcie Telszewskim położone w półowie codo równego stopnia iako po oycu na żał. przychodzące, lecz co do sprawiedliwey pretenssyi żał. del. niewystarczaiące nawet zamyśla wyprzedać i żał. milionowe należności maiącego, nową osobę przyczyniaiąc do proceduru umnieyszyć odbior stara się, przeto aby z krzywdą kupuiącego niedoprowadził takowey wyprzedaży do skutku, przez ninieysze oświadczenie żał., aby nikt takowych dóbr prosto do żał. należnych niekupował, ostrzega i wprzeciwnym zdarzeniu że swoią stratę kupuiący samemu sobie przypisać będzie winien zapewnia, ażeby zaś takowe ostrzeżenie każdemu do wiadomości doszło przez gazetę Kuryera Litewskiego ogłosić deklaruię y one sam aktor własnoręcznie podpisał Ludwik Giełgud Stra. b. W. W. Xtwa Lit. i kawaler.

Zgodność z księgami poświadczam Otton Dowiatt Grodzki Pttu Rosien. Regent.

1819 9bra 11 dnia takowe oświadczenie czyli proces wolno w gazecie Kuryera Lit. drukować Prezydent Ziem. Pttu Rosień. Ignacy Bucewicz.

---

1. Na skutek dekretu remissyynego Sądu Ziems. Pttu Wileńs. i osobno zaszłey w tymże Sądzie rezolucyi Sąd taxatorsko-exdywizorski na domiar satysfakcyi wierzycielom WJPP. Franciszka Michałowskiego Prezyd. Granicz. Wileńsk., Józefa Neymana tytular. Sowiet. i Karoliny z Wernerow Michałowskiey przeznaczony, tychże kredytorow i pretensorow oraz dalsze interessowane strony zawiadamia, iż od dnia 1 marca teraznieyszego roku całą sprawę postanowił wziąść w namowę do ostatecznego rozsądzenia, a zatém wzywa do objawienia pretensyi i do stanności przed tymże terminem, w przeciwnym bowiem razie z niestawającemi podług prawideł remissyynego dekretu postąpi.

Ludwik Wołłowicz Sędzia. Ziem. Pttu Wileń. Prez. Exdywizorski.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 *Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.*

Pozew edyktalny przed Sąd Ziem. Ptu. Wilkomierskiego kadencyi trzykrólskiey sądzącey się, z mocy remmissy Gł. Sądu 1818 mca 8bra 21 d. Lit. Wileń. 2go Depart. a za onę dekretów Ziem. Wiłkom. dylacyinego 1819 junii 17 i 1820 januaryi 29 ferowanych z instancyi UUr. Teressy Kościałkowskiey Marszałkowny Wiłko. a Ur. Józefa Siesickiego Podkom. Wiłkom. opiekuna, po UUr. debitorów do massy konkursowey i oświadczoney taxy, majątku zeszłego Mikołaja Kościałkowskiego Mar. Wił. i kawalera zawiniających, jako to: X. Domicyanowi Szermulewiczowi Przeorowi Skupiskiemu, i wszystkim XX. Dominikanom Skupiskim o summę zł. pol. 590 za kartą 1789 8bra 8 dnia wydaną zeszłemu Kościałkowskiemu Sędziemu Ziem., Józefowi Andruszkiewiczowi o zł. pol. 600 za kartą 1800 decembra 1 d. zeszłemu Mikołajowi Kościałkowskiemu Marsz., Thadeuszowi Szulcowi Szambel. b. d. pol. o zł. pol. 410 gr. 20 za kartą 1802 8bra 3, temuż Marsz., żydom Judelowi Leyzerowiczowi Matysowi i Mejerowi synom Judelowiczom, Szlomię Leybowiczowi Markielowiczowi zięciom Leyzerowicza za skryptem 1805 augusta 18 talarów bit. 125 zawiniającym, Abrahamowi Mowszowiczowi arędarzowi karczmy Nakańskiey o summę czer. zł. 20, 1805 maja 1 d., Aloizemu Kurminowi Sędziemu Ziem. Wił. 1806 xbra 30 dnia o rubli całkowitych 100, Krzysztofowi Legowi Mularzowi o rubli sr. 71 za kartą 1807 9bra 9 d., Berelowi i Zeldy Faytelowiczom za kartą 1808 marca 27 o zapłatę za wódki garcy 600, Szlomie żydowi o zapłatę rubli sr. 45 za kartą 1808 9bra 5, Ur. Janowi Korzeniewskiemu Straż. Upit. o rubli sr. 2200 za kartą 1808 marca 8 d. zeszłemu Marsz. Kościałkowskiemu posługującą, Karolowi Polkowskiemu o rub. sr. 8 za rewersem 1809 marca 18 d., Ur. Onufremu Klimowiczowi Prze. Gran. Wił. Aktorowi Zabłocia, Antoniemu Polukiewiczowi Ekon. o purow jęczm. 20, owsa 40 za rewersem 1809 marca 18 d. wydanym, Star. Berelow i i żęnie, Zełdzie Faytelowiczom, Markielowi i Szachnie Faytelowiczom, za obligiem 1809 apr. 14 o rub. sr. 140, Józefowi Mikszowi za dwóma skryptami 1810 febr. 12 i apryla 9 wydanemi o tal. bit. 300, Ur. Justynowi Cywińskiemu Reg. za rewersem 1814 apryla 11 o owsa purow 30, a za skryptem 1812 augusta 22 o zł. pol. 60, Jankielowi Leybowiczowi Androwskiemu, za kartą 1812 junii 16 o rub. sr. 50, Ur. J. Beku koleg. Asessorowi b. kommissarzowi Wił. o rub. sr. 275 1812 januar. 22 skryptem poświadczonych, Ur. Ignacemu Michałowskiemu Rot. Nowogródz. za obligiem 1814 julii 15, na rub. sr. 750, a za rewersem 1813 marca 8 d. o siana pudow 1,000, tudzież 1814 nowembra 11 o wziętą mąkę czetwierty 500 do magazynu zjaśnić się mającą, Ur. Wincentemu Kurminowi Reg. Gł. Sądu za poświadczeniem listownym 1816 marca 14 o rub. sr. 20, Michałowi Kałukisowi za obligiem oboygu Kościałkowskim w roku 1817 mca apryla 29 wydanym o rubli sr. 240, Ur. Hipolitowi Łabanowskiemu Reg. Ziem. Szawel. o pożyczoną rękodayną summę czer. zł. ważnych hol. 500, 1817 mca marca 7 d., Ur. Franciszkowi Klimowiczowi Sędziemu Gran. Wił. w stopniu zeszłego Wawrzyńca Klimowicza sukcessorowi o zapłatę za rekruta zdanego, lub powrótu człowieka podług listu swiadczącego 8bra 20 własnoręcznego za majątek Szetekśznię i dalsze attynencye złożenia przez komportacyą skazki autentyczney do wyjaśnienia jey należności z Ur. Turrami sukcessorami zeszłego Jana Turra Szam. za rewersem 1813 apryla 12, o pożyczony jęczmień purów 20, Star. Leyzerowi Pinchasowiczowi mieszkańcowi Wił. o zapłatę za kawę funtow 80 i tyleż cukru rewersem 1813 apryla 6 wydanym, a w ogólności wszystkich WW. zawinionych zeszłemu ś. p. Mikołajowi Kościałkowskiemu Marsz. Wił. z nakazu dekretu Ziem. Ptu Wił. 1820 januar. 29 ferowanego przypozywając proszę: Do wypełnienia nakazu dylacyinego dekretu, przyjęcia oczewistey rozprawy zadeterminowaney i kontynującey się sądzenia summ poszczególnicnyeh i wszelkich pretensyów w effektach z pretensyami i expensami wypadającemi, przyłączenia do massy konkursowi uległey, szkod strat decydowania z wolnem żałoby poprawieniem.

Roku 1820 mca januaryi 31 d. Woźny świadczę, że w sprawie konkursowey JWW. Teressy Kościałkowskiey Marsz. Ptu Wił. a JW. Józefa Siesickiego Podkom. Wił. opiekuna, kopiją niniejszego pozwu edyktalnego w mieście Wiłkomierzu do drzwi sądowych oczewisto przybiłem jako to: WW. JPanom X. Domicyanowi Szermulewiczowi Przeorowi Skupiskiemu i wszystkim XX. Dominiknom Skupiskim, Józefowi Andruszkiewiczowi, Thadeuszowi Szukowi Szam. b. d. pol., żydom Judelowi Leyzerowiczowi oycowi, Matysowi Mejerowi synom Judelowiczom, Szlomie Leybowiczowi i Leybie Markielowiczowi i zięciom Leyzerowicza; Abramowi Mowszewiczowi, Aloizemu Kurminowi Sędziemu Ziem. Wiłkom, Krzysztofowi Legowi Mularzowi, Berelowi i Zeldy Faytelowiczom, Szlomie, Janowi Korzeniewskiemu Straż. Upit. Karolowi Polkowskiemu, Onufremu Klimowiczowi Prez., Ekonomowi Antoniemu Polukiewiczowi, Star. Berelowi Zelie Zeldzie Faytelowiczom, Markielowi i Szachnie Faytelowiczom, Józefowi Mikszowi, Justynowi Cywińskiemu Regentowi, Jankielowi Leybowiczowi, Janowi Beku kolleskiemu Ass. b. kommis. Wił. Ignacemu Michałowskiemu Rot., Wincentemu Kurminowi Reg. Gł. Sądu, Michałowi Kałukisowi, Hipolitowi Łabanowskiemu Regentowi Ziem. Szawel., Franciszkowi Klimowiczowi Sędziemu Ziem. Wił., Turrom sukcessorom zeszłego Jana Tura Szam., Star. Leyzerowi Pinchasewiczowi mieszkańcowi Wił. o stawaniu zatym pozwem edyktalnym do oczewistey sprawy przed Sądem Ziem. Ptu Wił. kadencyi teraźnieyszey trzykrólskiey oznaymiłem i opowiedziałem.

Wincenty Wuścin woźny Ptu Wiłkom.

Roku 1820 mca januaryi 31 dnia, przed aktami Ziem. Ptu Wił. stawając obecnie Woźny wyżey wyrażony rellacyą tego pozwu urzędowie zeznał. Przyjąłem Ignacy Junosza Dąbrowski Ziem Ptu Wiłkom. Regent.

Roku 1820 miesiąca januar. 31 dnia, że takowy pozew przez Redakcyą Kuryera Litewskiego ogłoszony bydź może zaświadczam.

Piotr Zawadzki Sędz. Ziem. Wiłkom.

---

2 Excerpt oświadczenia z protokułu potocznego Sądu Gł. Wileń. 2go Depart. w dacie niżey wyrażoney zapisanego pod pieczęcią tegoż Sądu wydan januaryi 23 dnia 1820 roku.

Roku 1820 januaryi 9 dnia na sądzie głównym Wileńskim 2go Departamentu, stawaiąc

obecnie adwokat tegoż sądu W. Łagiewnicki, oświadczenie poniższe zaniosł i one do wpisania w protokuł podał, jakowe tak się wyraża, process imieniem WJPana Piotra Chodorowskiego Rotm. Pttu Grodzień. czyni się z okoliczności następney, w roku 1802 obżałowani Karol i Helena Sakienowie Maiorowie woysk rossyyskich na własne i wspólne swe potrzeby zawinili oświadczaiącemu się Chodorowskiemu czer. zł. 100, jakowey należności oddanie w tymże roku junii 23 dnia Dokumentem obligacyynym 1802 marca 13 dnia przez obżałowanego Sakiena podpisanym zapewnili, lecz gdy oświadczaiący się wyż wzmienioney należności nietylko w terminie oznaczonym ale też i późniey ne mógł otrzymać, w ówczas zmuszonym został z obżałowanymi czynić porządkiem prawa, skutkiem czego w roku 1812 marca 18 dnia w Grodzie Upitskim, na obżałowanych Sakienach otrzymał dekret ultymarny z przysądzeniem summy kapitalney czer. zł. 100 z procentami, expensami prawnemi i winami niestannemi, wszakże pomimo dekret już uzyskany obżałowani Sakienowie tak osobistemi jako też listownemi naysolennieyszemi upewnieniami rychłego w zupełności oświadczającemu się uiszczenia się, potrafili wstrzymać exekucyą dekretu aż dotąd, gdy zaś oświadczaiący się dostrzega, że obżał. Sakienowie powolności oświadczaiącego się nadużywaiąc, przez co oświadczaiący się niemoże już wierzyć nadal przyręczeniom obżał. Sakienow, z tego względu, że tak o należność kapitalną z procentami, jako też o wydatki na posłańców łożone prawem z obżał. Sakienami czynić będzie, przez ninieysze oświadczenie zapowiada. Na autentyku podpisano. Tomasz Chodorowski Ziemski Upit. Regent w imieniu mego stryia. Zgodno z protokułem świadczę Sekretarz Dobrzański.

Takowe oświadczenie wolno umieścić w Kuryerze Assesor Sądu Głównego Kwiatkowski. Kazimierz Miastowski Tytularny Sowietnik.

---

2. *Sąd Taxatorsko Exdywizorski do Pietraszun okolicy w Ptcie Wilkomirskim sytuowaney, zjechawszy czynność zjazdowi pierwszemu właściwą załatwił, komportacyią na wierzycieli i debitorach od datty ogłoszenia wyroku to jest od dnia 11 nowembra teraz biegącego roku do kancelaryi Ziemskiey Wilkomirskiey w przeciągu sześciu tygodni z persystencyą sześcio niedzielną nakazał, termin rozsądzenia oczewisty tey sprawy w mieście Wilkomirzu na sessyach poobiednich dzień 10 junii roku przyszłego zakryślił, a w razie niestanności w wzmienionym terminie pretensorow i debitorow, że amisyą zapisze zapowiada i o takowym postanowieniu przez niniejszą awizacyią trzykrotnie w Kuryerze Litewskim ogłaszaiąc wszystkie strony interessujące zawiadamia. Roku 1820 mca lutego 2 dnia.*

Piotr Zawadzki Sędzia Ziemski Wilkomirski Prezes Exdywizyi.

Michał Rouba Sędzia Ziem. Pttu Wilk. Exdywizor.

Anioł Kniaz Żagiell Pisarz Ziemski Pttu Wilkom. Exdywizor.

---

3. *Excerpt oświadczenia z protokułu potocznego Grod. Ptu Wileń. w dacie niżey wyrażonego, et eorundem pod pieczęcią Grodz. Ptu Wileń. ut supra.*

Roku 1820 mca januaryi 28 dnia. Przed aktami Grodz: Ptu Wileń. stawając obecnie WJPan Józef Zelazowski kom. Ptu Wileń. oświadczenie poniższe wpisać do protokułu podał, które tak się wyraża: oświadczenie z naysolennieyszym manifestem w imieniu WJP. Józefa Zelazowskiego komor Ptu. Wileń. w następnym składzie rzeczy czyni się: WJP. Ignacy Zelazowski prawem wieczystym w roku 1769 maja 30 dnia od stryja swego zeszłego ś. p. Stefana Zelezowskiego dobra Dobrynia zwane, oraz część Cieszkowszczyzny i Szczemielewszczyzny w Gub. Witep. położone nabył, których będąc właścicielem ten niekwestyonowanym bezpotomnie dni życia swego ukończył, dobra zatym wyrażone bez żadnego wyjątku, i całkowity nadmienionego ś. p. Ignacego Zelazowskiego majątek tak sumowny jako też ruchomy naturalnym tokiem krwi zpadł na brata rodzonego WJPana Kazimierza Zelazowskiego komor. Mozyr. i oświadczającego się Józefa Zelazowskiego synowca rodzonego z Franciszka oyca i Maryanny z Walentynowiczow Zelazowskiey a brata ś. p. Ignacego rodzącego się z Zelazowskich, po otworzeniu się jakowey sukcessyi, gdy z rozmaitych układow familyinych WJP. Kazimierz Zelazowski kom. mozyr. stryy móy rodzony wieczysto zrzecznym transfuzyynym dokumentem w roku 1815 apryla 26 datowanym eorundem anno mensi et die przed aktami Ziem. Ptu Wileń. przyznany, na niżey podpisanego synowca całkowitey sukcessyi zrzekł się i moc władania oną samojednemu mnie Józefowi Zelazowskiemu nadał, gdy tedy oświadczający się jako całego tego zpadku aktor i dziedzic, zpostronia dowiaduję się, że WJP. Hrebnicki i Franciszek Rysiński i Hołownia niewolnie i na krzywdę aktora i naturalnego sukcessora dążąc, zajeli ze wszelką ruchomością dobra Dobrynie Cieszkowszczyznę i Szczemielewszczyznę onemi się urządzają, pożytki wszelkie nayniesłuszniey z obowiązkow urządowania swego, jakie pełni w Guber. Wileń., niemogąc oddalić się, niebył dotąd w stanie zająć się tym obiektem i odzyskania swey niesłusznie zagarniętey własności, zeby więc o też dobra nikt nie wazył się z JPP. Hrebnickim Rysińskim i Hołownią, jako nie będącemi w żadnym względzie właścicielami wchodzić w żadne układy, że oraz z onymi kroki prawne rozpocznę, i że przyydę do possessyi mojey własności zapowiadam, nim wszakże to nastąpi niniejsze oświadczenie wespół z manifestem do zapisania w akta powiatowe podaję. U tego oświadczenia podpis w protokule taki: Józef Zelazowski kom. Wileń. Zgodził Józef Bohusz Gr. Ptu Wil. Re.

Roku 1820 januar 28 dnia. Takowe oświadczenie zgodne z xięgami i excerptem może Redakcya Wileń. umieścić w gazecie Kur. Lit. poświadczam. Michał Sawicki Prez. Grodz. Wil.

Komitet ptu Rosieńskiego stosownie do przedań i zwierzchniczych, po rozesłaniu okolników wewnątrz powiatu, objawia i przez gazetę Kur. Lit. że na dostarczenie drew świec i słomy dla półku Dońskiego kozackiego po granicy Pruskiey konsystującego, oraz dla inwalidowey komendy w mieście powiatowém Rosieniach i dla rozmaitey rangi w różnych mieyscach wewnątrz tego ptu mieszkających woyskowych obszytowanych, odbywać będzie publiczna w mieście Rosieniach licytacyą, na jakową naznacza termina 21 23 i 25 dni, teraznieyszego mca februar. teraznieyszego roku. Dat 1820 roku mca januaryi 29 dnia Marszałek ptu Rosień. Michał Iwanowicz

Wilno dnia 11 Lutego 1820 roku.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

Въ слѣдствіе повелѣнія Господина Главнокомандующаго 1-ю Арміею, Интендантство оной объявляетъ, что торги по поставкѣ потребнаго для войскъ принадлежащихъ къ той Арміи провіанта а индѣ овса, съ 1-го Августа сего по 1-е Генваря будущаго 1821 года, назначаются въ казенныхъ палатахъ тѣхъ губерній на нижеслѣдующіе сроки, имянно: въ казенныхъ палатахъ: Воронѣжской, Тамбовской, Екатеринославской и части Таврической, Полтавской и Слободско-Украинской, торги Іюня 1, 4 и 7го; переторжки Іюня же 8, 9 и 10-го; въ Курской, Тульской, Рязанской, Смоленской и Орловской, торги Іюня 7, 9 и 11-го; переторжки Іюня же 14, 15 и 16-го.

На сіи сроки вызываются желающіе къ торгамъ, съ законными залогами, во уваженіи по мѣсячной поставки припасовъ и на сей разъ въ пятую часть противъ подряда; а во обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общественныхъ отъ дворянства поставокъ, кои остаются на одномъ довѣріи. Вѣдомости о потребности въ каждой губерніи будутъ разосланы въ казенныя палаты въ свое время и публично въ оныхъ открыты, вмѣстѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на коихъ должны происходить поставки, гдѣ впрочемъ противъ прежняго не сдѣлано перемѣнъ.

Подлинное подписалъ:

Генералъ Интендантъ 1-й Арміи,
Генералъ Лейтенантъ Канкринъ.

7-го Генваря
1820 года.

OBWIESZCZENIE.

Na skutek rozkazu JW. Głównodowodzącego 1szą Armią, Intendencya teyże Armii obwieszcza: iż targi na dostawę potrzebnego prowiantu, a gdzie indziey owsa, dla woysk, należących do tey Armii, od dnia 1go Augusta teraźnieyszego, do 1go Januaryi następuiącego 1821 roku, naznaczaią się w Izbach skarbowych tych guberniy, na terminy następujące, a mianowicie: w Izbach skarbowych: Woroneskiey, Tambowskiey, Ekaterynosławskiey i części Tauryckiey, Pułtawskiey i Słobodzko-Ukraińskiey, targi, dnia 1, 4 i 7 miesiąca Junii, przetargi zaś dnia 8, 9 i 10 tegoż miesiąca Junii; w Kurskiey, Tulskiey, Razańskiey, Smoleńskiey i Orłowskiey, targi dnia 7, 9 i 10 Mca Junii; przetargi zaś dnia 14, 15 i 16 tegoż Mca Junii.

Na te terminy wzywają się życzący dla targów, z prawnemi ewikcyami, z uwagi miesięczney dostawki żywności, na ten raz w części 5 przeciw podradu; a na zabespieczenie zadatków udzielnie, prócz ogólnych od Szlachty dostarczeń, które pozostają na samey ufności. Wiadomość o ilości potrzebney, będzie posłana do Izby skarbowey każdey gubernii w swoim czasie, i publicznie w nich odkryta, razem z wyszczególnionemi kondycyami i dalszemi prawidłami, wedle których powinny bydź wykonane dostawy, w których wreście w porównaniu do dawnieyszych nie zrobiono przemiany.

Na autentyku podpisano:

Generał Intendent 1szey Armii
Generał Porucznik Kankryn.

7 Januaryi
1820 Roku